

پارکنتی درسی

باتیم درسی، گل‌های علمی بزنیم!

- نویسنده: سعید کفایتی
- تصویرگر: لاله ضیائی

شاید برایتان جالب باشد که در کلاس درس هم می‌توان تیم تشکیل داد و یارکشی کرد!... بله... کلاس درس هم مثل ساعت ورزش، فرصت خوبی به شما می‌دهد که اعضای تیم خودتان را انتخاب کنید. تشکیل گروه‌های درسی، رقابت جالب و هیجان‌انگیزی است و درس خواندن را بسیار شیرین می‌کند.

انتخاب گروه

راه‌های زیادی برای یارکشی درسی وجود دارد. راه اول، راه تصادفی است: مثلاً معلم یک بسته شکلات رنگ و وارنگ را بین بچه‌ها تقسیم می‌کند. بعد می‌گوید: «کسانی که شکلات هم‌رنگ دارند، در یک گروه قرار بگیرند!» این نوع دسته‌بندی، کاملاً تصادفی است. یعنی هیچ کس از قبل نمی‌داند که در کدام گروه قرار می‌گیرد.

اما راه‌های انتخاب دقیق‌تر و پایدارتری هم وجود دارد. راه‌هایی برای تشکیل تیم‌هایی که اعضایش به خوبی همدیگر را بشناسند و از توانایی‌های هم باخبر باشند.

نظم و قانون

هر کس در یک گروه درسی، مسئولیتی به عهده دارد و باید در برابر جمع پاسخگو باشد. برای این که گروه از هم نپاشد و اعضا به نتیجه‌ی خوبی برسند، باید قانون‌های گروه وجود داشته باشد. یادتان نرود که با رأی‌گیری در میان اعضای گروه، برای خودتان سرگروهی هم انتخاب کنید.

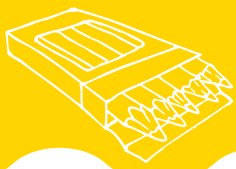
بعضی از قانون‌های اصلی گروه

- با احترام با یکدیگر صحبت کنید. حرف‌هایی نزنید که باعث دل‌آزرده‌گی دیگران شود.

کار یک گروه درسی این است که هر عضو، هر چیزی را که بهتر بلد است به بقیه یاد بدهد. شما می‌توانید در داخل گروه درسی، امتحاناتی برای خودتان برگزار کنید. می‌توانید بعضی از فعالیت‌ها یا آزمایش‌ها را با کمک هم انجام دهید و...

- موقع کار، از موضوع اصلی غافل نشوید. اجازه ندهید صحبت‌های حاشیه‌ای حواس شما را پرت کند.
- از روی دست همدیگر نتایج کارها را رونویسی نکنید. با این کار هیچ کس چیزی یاد نمی‌گیرد. دنبال آن باشید که همه‌ی اعضا استعداد خودشان را کشف کنند.
- اگرچه زحمت و تلاش خوب است اما به ساعت تفریح هم توجه داشته باشید.
- جایی که همه مثل هم فکر می‌کنند، هیچ کس فکر نمی‌کند... اگر اختلاف نظری پیش آمد، نگران نشوید. اختلاف نظر داشتن طبیعی است. مهم این است که بدانیم از اختلاف‌ها می‌توانیم چیزهای تازه‌ای یاد بگیریم.

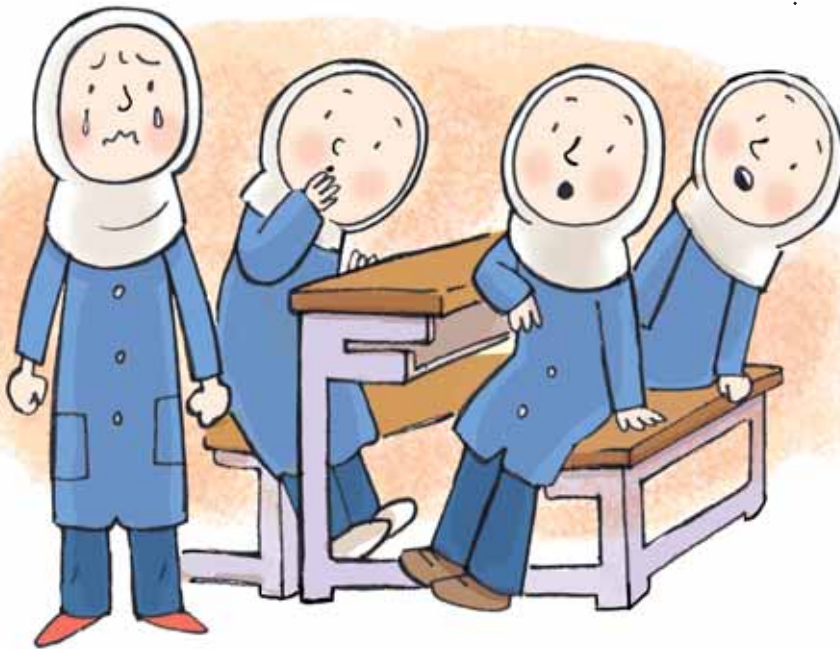

زیرک و غرُرو

خود نگران هستند. نگران جرّ و بحث‌هایی که پایان ندارد و خدای ناکرده به دعوا می‌کشد... این دسته از بچه‌ها همان غرُروها هستند. امیدوارم که شما جزء آن‌ها نباشید.

در این سال‌ها، این جمله را بارها شنیده‌ایم: «هیچ کس دوست ندارد من در گروه او باشم!»... یا چیزهایی شبیه این... کسانی که دچار این دردسر می‌شوند، معمولاً نمی‌دانند با دیگران چه‌طور رفتار کنند.

افراد عاقل، با زبان ملایم با دیگران صحبت می‌کنند. آن‌ها با هم کلاسی‌های خود کنار می‌آیند. تلاش می‌کنند دیگران را بفهمند. همیشه مؤدب هستند. این افراد، زیرک و دانا هستند. بعضی بچه‌ها هم دائم غر می‌زنند. بدون ملاحظه‌ی احساسات دیگران، انتقاد می‌کنند. کاری ندارند با حرف و رفتارشان دل چه کسی شکسته می‌شود. حضورشان در گروه سخت است. اغلب سرگروه‌ها از داشتن چنین عضوی در گروه

غار تنهایی

اگر چه خیلی از کارها با کمک گروه ساده‌تر و زودتر به نتیجه می‌رسد، ولی بعضی اوقات بهتر است کارهایی را خودمان «تنهایی» انجام دهیم. شما دوست دارید چه کارهایی را به تنهایی انجام دهید؟... شعر گفتن، فکر کردن، غذا خوردن یا...؟

